

Kratka Dnevna Zgodba

SONČNI ŽARKI

Lepega nedeljskega dne so sedeli skupaj štirje moški in eno dekle. Bili so dobri prijatelji in tovariši, majhen krog ki ga je usoda zanesla skupaj. Dekle je bilo središče družbe; ljubka, čedna deklica, izvrstna bodoča gospodinja. Vsi štirje moški so jo pogledovali vsak po svoje. Vsak jo je želel dobiti za življenjsko družico. Med njimi se je bil tihi boj za njo, ki se je prostodušno sukala med njimi.

Sončni žarki so plesali po sobi, ustavljali so se na dekletovih zlatih laseh, bleščali so se na podnosih in krožnikih za slaščice. Nekam izzivalno so se premikali po predmetih, kakor bi hoteli reči: Pozor! Pozor! Bliža se odločitev.

Kulturni zgodovinar je prvi opazil žarke.

"Sončni žarki," je povzel s pomembnim naglasom. Izgovoril je ti dve besedi tako ljubko in poetično, da je deklica nehotno prisluhnila. Potem je nadaljeval: "Kako se človek ob njih zmisli in v stari kulturi, v čaščenju zvezd. Kult Mitre je bil nekaj veličastnega..."

In začelo se je učeno predavanje, polno podatkov in letnice brez modrosti, toda prazno življenje. S svojimi ali tuji zvezdami je prišel kulturni zgodovinar kmalu do prvih dni sirove človeške davnine.

Ostali trije tovariši so poslušali predavanje strme in z zavistjo v duši. Samo deklica je nekoliko nabrala občutek. Deležasila se je pač ob tej sivi učenci.

Obrnila se je k medicinu. "Dragi doktor, kaj znate vi povedati o soncu? Kaj pomeni sonce za vas?"

Medicinec se je nesmešnil. "Sonce mi predvsem pravi, da se moramo ljudje čuvati sončarice. Kdor se prevleče sonci, lahko plača nepredvidnost s svojim zdravjem. Koliko ljudi umre na primer zaradi vročine! Vsekako pa ni mogoče tajiti, da je zdravilna moč sonca neizmerno velika. Opozoriti bi vas hotel samo na nekaj..."

Dekle je prekinilo doktorja z zaničljivim nametom. "Gospod doktor, čudim se vam sploh, da veste povedati o soncu, ki je tako lepo, tudi kaj dobrega..."

Odmor, ki je nastal po teh besedah, je porabil tretji dru-

žabnik, ki je bil izvedenec v astronomskih zadevah. Začel je s povzdignjenim glasom: "O soncu mora govoriti samo tisti, ki pozna njegovo bistvo. Na žalost pa je znanje ljudi o tem zelo skromno. Kdo na primer pojmuje veličastne korone, kdo se zaveda, da znaša premer sonca 1.390.000 km? Da, samo če pozna človek takšne bistvene stvari o soncu, lahko razume pomen tega činitelja za naše življenje..."

Očignil je deklico s svojimi črni tor začel govoriti o fotografiji, kromesferi in o skrivnostih prastarane. "Tovariši, so strmeli nad stvarmi, ki so jih slišali. Deklica na je zebela in si pokrivala usta z roko, da bi ji nihče ne mogel občutiti nevladnega obnašanja. Kmalu je pogledala četrtega tovariša, ki je bil čisto mlad,

v ostalem pa popolnoma vsakdanji človek.

"In kaj veste vi povedati o tej stvari?" je vprašala skoro s šepetajočim glasom.

Mladenec se je iskreno nasmešnil, odprl svoje žive oči, vstal, se sklonil nad njeno uho in zašepetal vanj:

"Ti si moje sonce in če hočeš, ostaneš to lahko do konca mojega življenja. To je vse, kar znam povedati!"

Deklica se je najprej zarlela, potem se je nasmehnila. Na to si je mladenič natančneje ogledala in se ji je zdelo, da ga vidi prvič v svojem življenju.

"Predrznost," je zašepetala. Kmalu nato pa je podala svojo roko temu mladeniču kot žen.

Zakaj? Zato, ker je bil on edini, ki je o sončnih žarkih izrekel pravilno sedbo.

Maslo iz lesa

Svet mora občudovati nemško znanost, ki se je zlasti v kemiji brez dvoma priborila prvo mesto med svetovnimi znanstveniki. Drugo pa, kar mora človek na Nemcih občudovati, je njihova silna varčnost, po kateri so lahko vsem narodom sveta za vzgled.

Varčnost je zlasti v zadnjem času bila razglašena kot najvišja čednost pravega nemškega človeka. Trgovci, ki porabi najmanj papirja za zavijanje, go-podinja, ki kuhinjske odpadke najkoristneje porablja, Hitlerjev dečko (član nacionalno-socialistične mladinske organizacije Hitlerjugend) ki je nabral največ kosti in starih škotel za konserve, to so junaki sodobnega vsakdanjega življenja na Nemškem. Nikar-te pa ne misliti, da je dovolj, če gospodinja odprte kar sorav-lja, da kdo pride ponje. To ni dovolj. Sistematično te junake ženske zbirajo odpadke, jih urejajo po tvari in vsebini. Papir mora iti posebej, pločevina posebej, vsaka stvar na svojem mestu! To je že od nekdaj načelo redoljubnega pruskega duha, ki se ga bodo morali navaditi tudi Avstrijci, kakor so se ga navadili drugod po Nemčiji. In ta red v malom in velikem je, ki Nemce dela tako velike.

Tega reda se mora držati vsaka nemška gospodinja in vsak nemški trgovec. Vsak

trgovec pozna vse svoje odjemalce lanskega leta, ve pa tudi, koliko je ka kodjenalec lani pri njem nakupil. Tisto blago, kar ga je nakupil kdo pri svojem trgovcu lanske leto, je "normalna potreba". In letos sme vsakdo samo 80 odst. lanske potrebe nakupiti in porabiti, ker je treba varčevati. Ves narod mora varčevati za skupno dobro. Surovo maslo in mast mora vsakdo kupovati pri istem trgovcu. Če se kaka družina od enega konca Berlina preseli v drugi konec, mora toliko časa hoditi kupovat k staremu trgovcu, dokler

NA PRODAJ

v prijaznem kraju, 18 kilometrov od LJUBLJANE na Doljenjskem, tik farne cerkve in 5 minut od kolodvora se nahaja hiša z gospodar-kim poslopjem, gostilno in trgovino. K hiši spadajo 3 njive v meri 10.000 kvadratnih metrov in lep vrt. V hiši je vodovod in elektrika. Proda se radi odhoda v Ameriko in sicer za ceno 300.000 dinarjev.

Za naslov se obrnite na AV-GUST KOLLANDER, 6419 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. (6-21 & 23)

ni vpisana pri novem, če hoče dobiti svojo margarino ali surovo maslo, ki ga pride po pol funta na teden za vsakega člana družine.

Surovo maslo je nekoliko pomešano z raznimi nadomestki. Margarino pa že pridelejo iz lesnih vlaken. Ta lesni izvleček so prva paraboljali za strojno olje. Ko pa so pri kaznjencih napravili mangel poskus, so uvideli, da je ta izvleček ne le dober in užiten, marveč tudi redilen, kar so znanstveniki dekevali. Na podlagi tega je ministrstvo za zdravje ukrenilo, naj se ta izvleček prodaja tudi kot živilo.

Lesna vlakna so v nemški prehrani sploh precej važna. Če ta vlakna dobro zmeljejo, dobivajo iz njih dobro in fino moko, ki jo mešajo pravi moki.

Nemški gozd pa ni važen le za prehrano, marveč tudi za ljudsko obleko. Volnene obleke prav za prav na Nemškem skoraj več ne nosijo. Volno je treba kupovati drugje, čimer se slabi narodno premoženje.

Kar pa je volne doma, mora služiti drugim, bolj važnim namenom. Zato so začeli delati blago za moške in ženske obleke iz lesnega vlakna. In na čast nemškimi znanstvenikom mora biti povedano, da se to blago na zunan skoraj nič ne loči od volnenega blaga. Seveda je pri taki obleki treba paziti, da se ne premoči in zato ne skreči. Pa tudi to začeno hibo bo temeljita nemška znanost znala premagati.

Uživanje mesa je na Nemškem že dalj časa močno omejeno, kar je tudi umevno, da ni treba uvažati preveč tuje živine, za katero bi bilo treba šteti devize, ki so za druge namene bolj potrebne. Uvedeni so brezmesni dnevi. Ob mesnih dnevih pa je uradno priporočeno uživati čim več konjskega mesa. In nemški človek se je prepričal, da konjsko me-

so ni nič slabše ko kako drugo. Ina celo svoje vrline ter prednosti. Sicer pa današnji Nemec rad sliši, da so že stari Germani najrajši jedli konjetino. In ker je posnemanje starega germanstva tudi velika sodobna nemška vrlina, zato že iz teh razlogov mnogo konj roma v lonce in kozice. Med Nemci dandanes nihče ne razglablja, ali je tako prav, ali ni. Vse preveča ena sama misel, da ne kaže debatirati; ampak da je nemška vrlina tudi v tem, če nemški rojak brez daljšega razmišljanja uboga svoje oblasti. Samo lanske leto so v Berlinu poklali in pojedli 125.000 konj vseh pasem. Sicer ni bilo nikjer zapovedano jesti konjetino, pač pa priporočeno. In Nemec se drži reka, da je želja povelje, ki jo skrbno izpolni.

Goering je ob neki priliki dejal, da je Nemčija dandanes podolna oblegani trdnjavi, ki mora zato na vso moč paziti da se noben drobec dragocnega ljudskega premoženja brez potrebe ne porazgubi. Državna skrivna policija pa skrbi, da se vsakdo tega drži tudi v zasebnem življenju. Kakor smo že rekli, odpadkov na Nemškem ni več. Kar odpade, se znova porabi v druge namene. Celo brivci zbirajo lase in brade svojih gostov, ker so iz las začeli delati preproge, medtem ko se druga tvarina, ki so do-slej iz nje delali preproge, porabi v druge namene. Celo pri pogrebnih je naročena velika varčnost.

Brez dvoma mora tudi največji nasprotnik nemškega naroda priznati, da tak način gospodarstva pomeni za državo in narod veliko narodno gospodarsko korist. Sicer s tem ni rečeno, da bi se bilo življenje zaradi teh nadomestkov kaj pocenilo, ker je pač vse še v razvoju in ker na drugi strani težka industrija deluje s polno pa-

Važno za potovanje

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potreben, da je pošten v vseh stvareh. Vred naše dolgotrajne skrbnosti Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebne prekrbosti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zanesite obratno na nas za vsa pojasnila.

MI prekrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, poim liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšee stroške.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pilite (orej tako) za brezplačna navodila in zagotavljanje Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau) 216 West 18th Street New York, N. Y.

ro brez nadomestkov. Vse to ljudje vidijo, razumejo in se sedemdeset trupel. Toda vrata proskture so bila zaklenjena. Za medicinko je napočila strašna noč.

NOČ MED MRLICI JI JE OMRAČILA UM.

Strašno stvar je doživela neka medicinka z varšavske univerze. S tovariši in tovarišicami je bila te dni popoldne zaposlena v seirni dvorani vsenčilnice, kjer se je zakasnila, da ni opazila odhoda komitencev. Sluga, ki je v mraku obšel prostore, takisto ni opazil v kotu zaposlene študentke in je tiho zaklenil vrata. Šele ko so čez nekaj časa ugasnile električne luči, je spoznala medicinko svoj položaj, toda bilo je že prepozno. Jela je klicati na pomoč, toda zaman. Ker ni mogla nikamor oditi iz seirne dvorane, je skušala najti izhod skozi sekturo, kjer

Sluga univerze je našel študentko naslednjo jutro nezavestno na tleh. Ko so jo spravili k besedi, je začela bloditi in so jo morali spraviti v umobolnico.

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

Karl May

IZ BAGDADA V ŠTAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani VSEBINA: Smrt Mohamed Emina. — Karavana smrti. — Na begu z Goropa. — Družba En Nast. Cena \$1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami VSEBINA: Jezero smrti. — Moj roman ob Nilu. — Kak sem v Mekko romal. — Pri Samarih. — Med Jeridi. Cena \$1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami VSEBINA: Amadija. — Beg iz ječe. — Krona sveta. — Med dvema ognjema. Cena \$1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani VSEBINA: Brata Aladžija. — Koča v soteski. — Miridit. — Ob Vardarju. Cena \$1.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani Kovač Šimen. — Zaroča z zaprekami. — V golobnjaku. — Mohamedanski svetnik. Cena \$1.50

SATAN IN IŠKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani VSEBINA: Isseljenci. — Yuma Šetar. — Na sledu. — Nevarnosti nasproti. — Almaden. — V treh delih sveta. — Izdajalec. — Na lovu. — Spet na divjem zapadu. — Rešeni milijoni. — Dediči. Cena \$3.50

WINNETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani VSEBINA: Prvikrat na divjem zapadu. — Za življenje. — Nao-či, lepa Indijanka. — Prekletstvo zlata. — Za detektiva. — Med Komanči in Apači. — Na nevarnih potih. — Winnetovov roman. — Sans Ear. — Pri Komančih. — Winnetova smrt. — Winnetova oporoka. Cena \$3.50

ZUTI

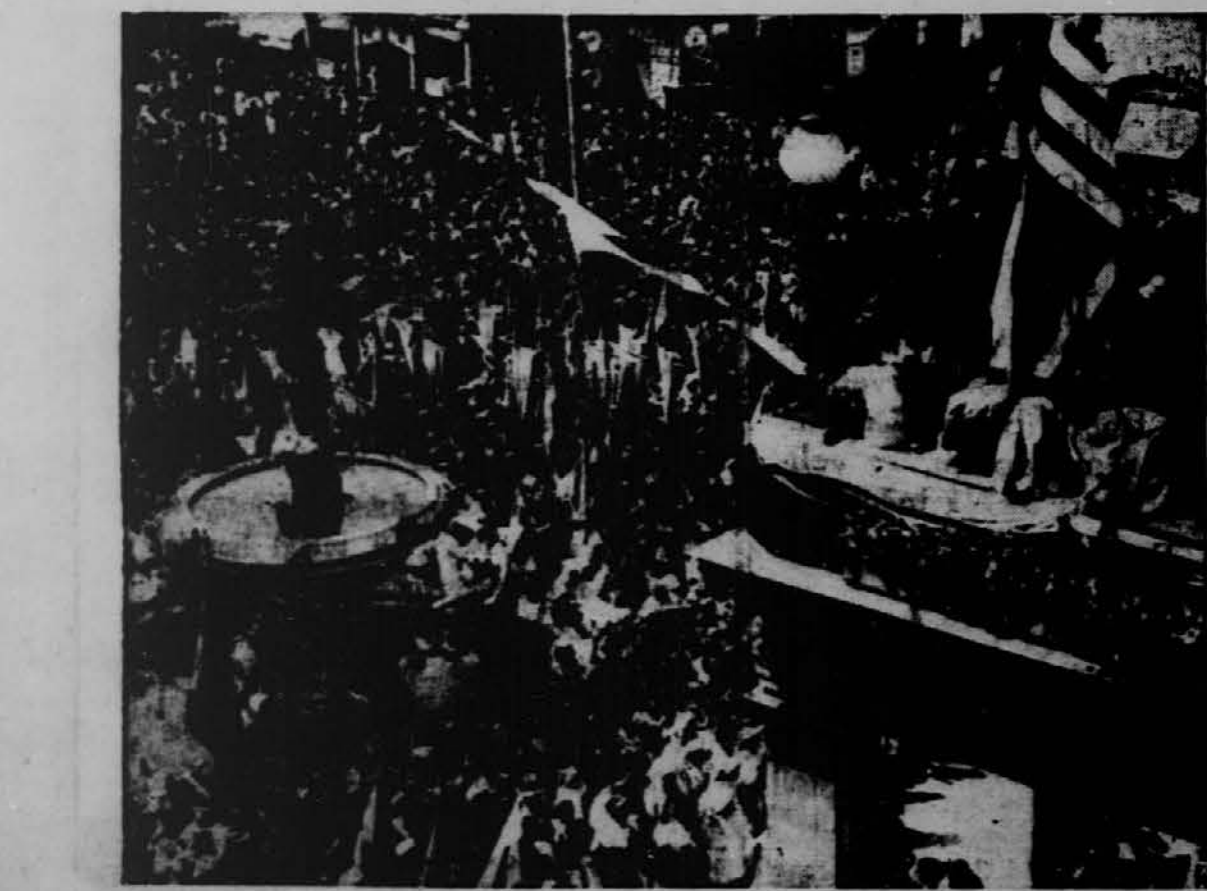
4 knjige, s slikami, 597 strani Boj z medvedom. — Jama draguljev. — Končno. — Rih in njegova poslednja pot. Cena \$1.50

Naročite jih lahko pri

Slovenic Publishing Company 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

ZA SLOVAŠKO AVTONOMIJO

Pristaši slovaškega župnika Andreja Hlinke na zborovanju v Bratislavi, poslušajo njegov govor, v katerem je zahteval popolno avtonomijo Slovaške.

